

[Gert Petersen]

fastholde strafferammen på maksimum tolv år, af den grund, at vi principielt er imod livstidsstraf.

Endvidere har jeg mine tvivl om, hvorvidt strafferammen for industrispionage skal fordobles netop nu, men det er jeg villig til at diskutere i udvalget; der kan fremføres argumenter for det.

Tom Behnke (FP):

Da jeg læste lovforslaget, studsede jeg lidt over, om fjernelsen af ordet »borgerlig« i straffelovens titel skyldes, at vi har en borgerlig regering, og at man ikke ønskede, at det kun skulle være en straffelov for de borgerlige. Men når man læser videre, opdager man jo, at det har en helt fornuftig betydning, fordi det er således, at man vil ændre, sådan at straffeloven også er gældende for militære forhold.

Det finder vi er helt i orden, men vi kan godt undre os lidt over, at ministeren ikke ved samme lejlighed får ophævet § 1 i den militære straffelov, for det havde jo været mere betryggende, om de forskellige lovgivninger hele tiden var afpasset hinanden.

Samfundstjeneste kan vi godkende, som det er fremlagt her, når vi står over for valget mellem at sende folk i fængsel og dermed have udgifterne til det eller at sende dem på samfundstjeneste, hvor vi dog får lidt ud af deres indsats. Det er imidlertid et valg imellem to onder. Hvorfor skal det komme hele samfundet til gode, at hr. Jensen har stjålet for et par hundrede kroner nede hos købmanden?

I det hele taget kan man spørge, hvorfor det offentlige skal blande sig i den sag, som er et anliggende mellem to private personer. Selvfølgelig kan det offentlige være med til at afgøre sagen, men skal det herefter ikke være muligt, at gerningsmanden bøder sin straf direkte til offeret? Det mener jeg ville være den rigtige måde at gøre det på.

Havde det ikke været langt bedre, om man, specielt i berigelseskriminalitetssagerne, havde lavet en ordning, så gerningsmanden skulle aftjene et vist antal timer hos den bestjålne, sat i forhold til berigelsens størrelse? På den måde får gerningsmanden en straf, offeret får en reel erstatning for sit tab, og de kan begge få et bedre forhold til hinanden. Den præventive virkning vil givet være bedre, for slet ikke at tale om den store effekt af resocialisering.

Det skal naturligvis være muligt for offeret at betakke sig for at få en forbryder ind i sit hjem eller i sin forretning. Men jeg synes, det skulle være en mulighed, der skulle stå åben.

Som nævnt ser vi det som en bedre løsning, at de kriminelle laver et stykke arbejde frem for blot at sidde og være dyre i vores fængsler, når vi taler om berigelseskriminaliteten, men vi kan ikke godkende, at man kan komme på samfundstjeneste, hvis man har udøvet vold hverken af den ene eller den anden art. Det er så grov en krænkelse af et andet individ, at det under ingen omstændigheder skal kunne give samfundstjeneste. Der er ingen tvivl om, at det skal medføre en hårdere sanktion.

Vi er også lidt imod den tendens, der har udviklet sig, når man beskæftiger sig med samfundstjeneste. Det er, som om mange af de job, man bliver sat til, er hobbypræget beskæftigelse; man kan f.eks. få lov til at sidde på en lokalradio og sysle lidt med nogle bånd, eller man kan lave mange andre hyggelige ting. Spørgsmålet er, om det er en belønning, vi skal give den kriminelle, eller det er en straf. Det er vores overbevisning, at der skal være tale om straf, så noget andet produktivt arbejde havde været langt bedre og er langt at foretrække.

Med hensyn til udvidelse af tavshedspligten så den også kan gælde for EF-anliggender, vil vi godt have lov til at undersøge lidt nærmere, hvad det er for sager, og hvem der skal være omfattet af reglerne, men indtil videre ser vi rimelig positivt også på det.

Med hensyn til udvidelse af § 183 og 183 a kan vi ligeledes tilslutte os, at det skal blive lige så kriminelt at kapre et skib som at kapre et fly, og at man skærper deliktet.

En udvidelse af strafferammen for uagtsomt manddrab er ligeledes helt i orden for os. Det er trods alt stadig dommerne, der skal dømme, og det er helt fint, at de får en større margen at arbejde inden for.

Alt i alt kan vi tilsige forslaget en god udvalgsbehandling, selv om vi gerne havde set en udvikling i retning af mere hensyn til offeret end til den kriminelle.

Sluttelig vil jeg tillade mig at udtrykke en vis skuffelse over, at ministeren ikke med det samme, når vi alligevel diskuterer straffeloven, fik udvidet strafferammerne for voldskriminalitet. Der er ingen tvivl om, at det er en kriminalitetsart, der er i stadig stigning, og det er nød-